

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/40/2017
Identifikačné číslo spisu: 2017010024
Dátum vydania rozhodnutia: 22. novembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2017010024.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2017 v Bratislave, v trestnej veci vyžiadanej osoby Q. D. v konaní o návrhu Krajskej prokurátorky v Trnave na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, prejednal sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/20/2017, z 03. novembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby Q. D. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 5Ntc/20/2017, zo dňa 03. novembra 2017, podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov, zobral do predbežnej väzby vyžiadanú osobu Q. D., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom P. XXX, okres J., Slovenská republika, občan SR, v tom čase v Cele policajného zaistenia Krajského riaditeľstva PZ v Trnave. Väzba začala plynúť dňa 02. novembra 2017 o 12:20 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldove. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd väzbu vyžiadanej osoby Q. D. nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Proti tomuto uzneseniu podala vyžiadaná osoba Q. D. včas sťažnosť do zápisnice o výsluchu, ktorú doplnil podaním zo dňa 10. novembra 2017, v ktorom uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sa nestotožňuje, nakoľko súd nezohľadnil skutočnosti, že bol zadržaný v mieste svojho trvalého pobytu (a teda, že sa tam zdržiava) ako i skutočnosť, že v Českej republike sa zdržiava len príležitostne, keď tam má možnosť brigádnicke pracovať. Keď aj odíde, vždy sa vráti do miesta svojho trvalého pobytu. Vyžiadaná osoba si taktiež nie je vedomá páchania akejkoľvek trestnej činnosti v Rakúskej republike, a preto nemá dôvod mariť vyšetrovanie na rakúskej strane. Súď taktiež nezohľadnil dopad vzatia vyžiadanej osoby do predbežnej väzby ako i jej následnú možnosť viesť riadny život. Do stretu so zákonom sa táto osoba dostala práve z dôvodu snahy pomôcť v zlej finančnej situácii svojim rodičom. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote, avšak nie je dôvodná. Podľa § 15 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý

má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje. Podľa § 15 ods. 2 uvedeného zákona, sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Podľa § 15 ods. 3 citovaného zákona, na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe. Podľa druhej vety § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že Krajský súd v Trnave rozhodol o väzbe Q. D. na podklade návrhu Krajského prokurátora v Trnave, ktorý svoj návrh odôvodnil tým, že na menovaného bol vydaný európsky zatýkací rozkaz štátnym zastupiteľstvom v Korneuburgu, Rakúsko dňa 13.10.2017, pod sp. zn. 11 St 200/17x, pre účely trestného stíhania pre trestné činy krádeže vĺamaním za účelom obohatenia sa a nátlaku podľa §§ 127, 129 ods. 1 bod 1,2 a 3, 130 ods. 1 prvý prípad a ods. 2 druhý prípad, 15, 105 ods. 1 rakúskeho trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť v septembri 2017. Vykonanými lustráciami bolo zistené, že voči tejto osobe sú na území Slovenskej republiky vedené viaceré trestné stíhania, pričom sa jedná o prevažne majetkovú trestnú činnosť. Menovaný má navyše v Registri trestov štyri záznamy, a to jeden z Českej republiky a ďalšie zo Slovenskej republiky. Z uvedených skutočností vyplýva, že vyžiadaná osoba neustále pokračuje v páchaní trestnej činnosti nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v Českej či Rakúskej republike. Momentálne je nezamestnaný a v prípade jeho prepustenia hrozí, že bude zmarený účel konania o európskom zatýkacom rozkaze a taktiež, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti prevažne majetkovej povahy. Navyše je z Registra trestov zrejmé, že menovaný sa ďalšej trestnej činnosti dopúšťal aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Na základe vyššie uvedených skutočností má Najvyšší súd Slovenskej republiky za to, že Krajský súd v Trnave rozhodol o návrhu krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby Q. D. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom. Rovnako za zistených okolností po splnení formálnych a materiálnych podmienok (predovšetkým obava zo zmarenia účelu konania o EZR) v súlade so zákonom, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona. Z konania ako i správania vyžiadanej osoby vyplýva, že i napriek predchádzajúcim odsúdeniam pokračuje v páchaní trestnej činnosti, pričom túto osobu neodradila od páchania trestnej činnosti ani skutočnosť, že sa nachádzala v skúšobnej dobe. Z výpovede tejto osoby ako i preukázaných skutočností je navyše zrejmé, že Q. D. sa nezdržiava výlučne na území Slovenskej republiky, nakoľko pracoval v Čechách, kde je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a odkiaľ poberá aj dávky v nezamestnanosti, pričom taktiež tam i súčasne chodieval príležitostne na brigády (zápisnica o výsluchu zo dňa 03.11.2017). Z činnosti, pôsobenia ako i aktivít vyžiadanej osoby je viac než len zrejma obava, že by sa účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze mohla vyhýbať. Súdu nedá na záver nedodať, že dopad vzatia vyžiadanej osoby do predbežnej väzby ako i jej následnú možnosť viesť riadny život si mala uvedomiť predovšetkým vyžiadaná osoba pred tým, než pokračovala v páchaní trestnej činnosti. Pretože zmyslom ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežnej väzbe je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokým orgán štátu pôvodu - Rakúska republika, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, krajský súd vzhľadom na zistené okolnosti posudzovaného prípadu rozhodol o návrhu krajskej prokuratorky správne a v súlade so zákonom. Na základe konštatovaných skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.